

Vinköls BK

Klubben bildades 24 april 1944.

Föreningen bildades den 18/4 1944. Första styrelsen bestod av ordförande Anders Leth, Jutagården, sekreterare Rune Svensson, Mejeriet, kassör Erik Andersson, Mejeriet, Erik Jonsson, Björnamad, Lennart Lökvist, L. Skattegården, Gunnar Andersson, Håkesgården.

Fotbollsplanen ligger på mark som tillhör Blombacka egendom, plats St. Solberga. Klubbdräkten var gula tröjor och blå byxor.

Utöver fotboll fanns sektioner för bordtennis och friidrott, vilket dock utövades i mindre skala.

Klubben upphörde 12 augusti 1966 i och med bildandet av Ardala Goif.

Idrottsplats anlades 1945. (Gräsplan med löparbana)

Fotboll: 1946

Friidrott: 1946, 2 år

Bordtennis: 1947, 1 år

Vinköls BK på sin idrottsplats i slutet av 1940-talet.

Den första idrottsorganisationen inom vår socken daterar sig till 1924. Det är, då det svenska fotbollslandslaget slog både oss svenskar och världen i övrigt med häpnad, genom att bärga bronsmedaljerna i Parisolympiaden. Det var säkerligen denna uppmärksammade händelse, som utgjorde den främsta inspirationskällan vid föreningens bildande.

Namnet på föreningen var från början Vinköls Bollklubb, men detta ändrades redan under första året till Vinköls Idrottsförening, då man också avsåg att upptaga allmän idrott på programmet.

De ynglingar, som ställde sig i spetsen för föreningen, och som vid det här laget kan kallas våra pionjärer på området, var Erik Mell, Bertil Ullberg, Erik Åstrand och Torsten Brandström. Den senare enligt många utsago en utmärkt fotbollsspelare. Någon särskilt lätt uppgift kan man knappast säga, att styrelsen fick. Folk i allmänhet var nog litet skeptiskt inställda till idrottsrörelsen. Därmed uppstod ett problem, som så småningom skulle bli ett av skälen till föreningens fall, nämligen att anskaffa lämplig mark för anläggande av en ordentlig idrottsplats.

Då detta visade sig omöjligt att genomföra fick man använda sig av högst tillfälliga uppehållsplatser på klövervallar o. dyl. lite varstans i socknen. På så sätt kunde något ordnat seriespel jämfört med våra dagars inte förekomma, med undantag för någon enstaka säsong, då man deltog i en s. k. pokalserie med endast ett fåtal lag. I övrigt omfattade spelprogrammet mest vänskapsmatcher mot lag från grannsocknarna. Den besvärliga planfrågan i förening med en alltmer vacklande ekonomi, ledde till att man efter 8 års verksamhet tvingades nedlägga föreningen 1932. Även om klubbens historia inte blev så lång, så var i alla fall idrottsintresset väckt bland ungdomen. S. k. icke organiserat fotbollsspel förekom varje sommar i den gamla betesängen vid Östorp, som varit skådeplatsen för många vilda drabbningar. På detta sätt bedrevs idrottandet ända fram till våren 1944, då en sedan länge närd tanke tog form, och en ny idrottsförening bildades.

Den nya föreningen fick liksom den föregående namnet Vinköls Bollklubb, då fotbollen varit den förhärskande idrottsgrenen. De, som påtog sig ansvaret i styrelsen, kunde från början glädja sig

åt, att få starta under betydligt bättre förutsättningar än sina föregångare 20 år tidigare. Nu hade idrotten fått en helt annan utbredning på landsbygden än tidigare, Men det kanske viktigaste av allt var, att man på Blombacka egendom kostnadsfritt erhöll ett utmärkt markområde. Där anlades en idrottsplats och hösten 1945 kunde den tagas i bruk. Den har alltsedan dess varit föreningens idrottsliga hemvist. Styrelsen fick följande sammansättning: Anders Leth, Rune Svensson, Erik Andersson, Erik Jonsson, Lennart Lökvist och Gunnar Andersson. Angående föreningen i övrigt kan nämnas att de 1945 sökte och vann inträde i såväl Sveriges Riksidrottsförbund som Västergötlands Fotbollsförbund. Föreningen har sedan samma år deltagit i förbundets serier. Två gånger under årens lopp har laget utgått som seriesegrare, nämligen 1950 och 57. F. n. deltagit i representationslaget i Västra Skaraborgsserien div. VII, vilken är den högsta placering i seriesystemet man någonsin innehaft. Vid senaste spelårs slut belades en femteplacering, varför man kan ha anledning att hysa goda förhoppningar för framtiden.

(A. P.)

Dokument hämtat från boken "Vinköl förr och nu".

Fotboll:

1945-46	2 (8)	Vara Norra Reservserie Division 2
1946-47	6 (10)	Division 7 Skaraserien
1947-48	4 (10)	Division 8 Skaraserien
1948-49	4 (10)	Division 8 Skaraserien
1949-50	1 (10)	Division 8 Skaraserien
1950-51	10 (10)	Division 7 Skaraborgsserien Västra
1951-52	5 (7)	Division 8 Skaraserien
1952-53	8 (9)	Division 8 Skaraserien
1953-54	7 (8)	Division 8 Lidköpingsserien
1954-55	6 (8)	Division 8 Skaraserien
1955-56	3 (8)	Division 8 Skaraserien
1956-57	1 (8)	Division 8 Skaraserien
1957	8 (10)	Division 7 Skaraborgsserien Västra
1958	7 (10)	Division 7 Skaraborgsserien Västra
1959	9 (10)	Division 7 Skaraborgsserien Västra
1960	2 (8)	Division 8 Skaraserien
1961	7 (8)	Division 7 Kvänumsserien
1962	5 (10)	Division 7 Skaraserien
1963	7 (10)	Division 7 Skaraserien
1964	8 (10)	Division 7 Falköpingsserien
1965	7 (9)	Division 7 Skara
1966	4 (10)	Division 7 Skara

Vinköls BK, A-lag 1958. Bakre raden fr v: Allan Svensson (lagledare), Åke Nilsson, Bengt Kjellkvist, Bo Nilsson, Åke Skoglund, Sture Skoglund, Arne Livh.
Främre raden fr v: Lars Jacobsson, Ingemar Karlsson, Börje Pettersson, Bertil Persson, Karl-Erik Löfqvist.

asa

Vinköls BK på sin idrottsplats i slutet av 1940-talet.

Vinköls BK på sin idrottsplats i slutet av 1940-talet.

Vinköls BK på sin idrottsplats i slutet av 1940-talet.

Vinköls BK på sin idrottsplats i slutet av 1940-talet.

Vinköls BK på sin idrottsplats i slutet av 1940-talet.

Vinköls BK på sin idrottsplats i slutet av 1940-talet.

Vinköls BK på sin idrottsplats i slutet av 1940-talet.

Vinköls BK fotboll pojklag 1950-talet. Fr.v. Sivert Skoglund, Anders Pettersson, Claes Hellner, Kjell Hellner, Ge Hellstrand, Per-Axel Jansson och Janne Jansson. På väg hem från Göteborg blev det fikapaus i Alingsås, där bilden är tagen, grabbarna hade varit och tittat på fotboll.

Vinköls BK, B-lag 1958. Bakre raden fr v: Sten Skoglund, Göte Mollstedt, Börje Skog, Karl-Erik Gustavsson, Rune Andersson, Eje Andersson.
Framre raden fr v: Åke Winther, Mats Apell, Anders Pettersson, Gösta Karlsson, Lennart Karlsson.

Ewald Walter Nordström på Vinköls BKs idrottsplats i slutet av 1940-talet

Vinköls BK, pojkar 1964. Bakre raden fr.v. Per Samuelsson, Håkan Lundin, Jan-Erik Berglund, Anders Larsson, Leif Svensson, Ingvar Karlsson och Anders Pettersson (lagledare).
Främre raden fr.v. Bengt Karlsson, Karl-Olof Ullberg, Kurt Svensson, Per-Olof Johansson och Karl-Gustav Samuelsson.

Innan Vinköls BK bildades spelades det fotboll i Vinköl. I SKLT 1927 finns ett fotbollsresultat noterat för Vinköls IF-IFK Skara 0-4. Några uppgifter om styrelser finns inte i lokalpressen.

Vinköls BK bildades 18 april 1944 och upphörde 12 augusti 1966 i och med bildandet av Ardala Golf.

Första styrelsen: Ordförande Anders Leth, vice ordförande Kurt Karlsson, sekreterare Anders Peterson, kassör Erik Jonson. Godsägare Carlander, Blombacka, skänkte marken till fotbollsplanen - invid Hagelsten. Iordningställdes hösten 1944-våren 1945. Hösten -45 inleddes seriespelet i Vara norra reservserie, därefter Skaraserien, så småningom västra Skaraborgsserien division VI.

Premiärlag. Vinköls BK:s premiärlag i Vara norra reservserie den 12 augusti 1945. Bakre raden från vänster: Kurt Erik Vinge, Rolf Nordström, Göran Andersson, Erik Jonsson, Åke Skoglund och Tage Vallin. Främre raden från vänster: Erik Andersson, Per-Olof Ask, Sven Johansson, Svante Hansson och Gunnar Andersson.

Ett Vinkölslag av senare datum. Bakre raden från vänster: Bo Nilsson, Bengt Kjellkvist, Åke Nilsson, Lars Jakobsson, Gunnar Vesterlund, spelande tränare, och Sture Skoglund. Främre raden från vänster: Karl-Erik Lövkvist, Åke Skoglund, Kristoffer Carlander, Egon Karlsson och Karl-Erik Karlsson.

Vinköls BK. Från vänster: Anders Pettersson, Sture Skoglund, Lars Jacobsson, Arne Livh, Åke Nilsson, Bengt Kjellqvist, Lennart Johansson, Sven Johansson och Allan Svensson. Nedre raden: Karl-Erik Lövgvist, Åke Skoglund, Christoffer Carlander, Egon Karlsson och Åke Winther.

Vinköls BK i början av 1950-talet. Från vänster: Åke Nilsson, Bengt Kjellqvist, Lars Jacobsson, Lennart Johansson, Karl-Erik Karlsson, Sture Skoglund, Rune Andersson, Åke Skoglund, Anders Pettersson, Egon Karlsson och Åke Winther.

Pojklag i Vinköls BK 1953. Från vänster: Anders Pettersson (lagledare), Uno Johansson, Sture Skoglund, Lennart Karlsson, Tore Apell, Ingemar Karlsson och Bo Nilsson. På knä: Börje Karlsson, Göte Nordstedt, Gustav Carlkvist och Björk.

Vinköls juniorlag 1963. J-E Berglund, Tommy Johansson, Sivert Skoglund, Gert Hellstrand, Lundberg, Kjell Hellner, Bengt Karlsson, Claes Hellner, Håkan Pettersson, C G Samuelsson, Stig Hellman och Anders Pettersson.

Vinköl slog överraskande IFK Skara med 2—1 och här går det andra av Vinkölsmålen
nät efter en hörna, som målvakten H. Johansson inte kan nå. *Sivert
gör målet
i sin mål*

Från vänster Vinköls BKs Lars Jacobsson och längst till höger inne i målet Sivert Skoglund som gjorde ett av målen. IFK Skaras målvakt var Harald Johansson. Skaravallen tidigt 1960-tal.

Vinkols IF

År 1924 var det olympiska spel i Paris. Sveriges framgångar var väl inte så överväldigande, förutom ett undantag, fotbollslandslaget. Laget blev överraskande trea i turneringen efter att i inledningsmatchen krossat de tidigare olympiska mästarna Belgien med 8-1. Det svenska laget inrymde profiler som "Sigge" Lindberg, "Pära" Karlfeldt och Rudolf "Putte" Kock, den senare gällande som världens yngste landslagspelare, blott 17 år gammal. Framgångarna i Paris blev till tändvåtska på hemmaplan. Idrottsföreningar bildades lite varstans i slutet på 1920-talet. N.Vånga, Edsvåra, Jung, Härlunda, Marum och Vinköl för att nämna några. Föreningen i Vinköl blev dock inte så gammal. Den lades ner redan omkring 1930, av ekonomiska skäl, men främst därför att man aldrig lyckades få något område för idrottsplats. Man var hänvisade till träder och klörevallar runt om i socknen.

Vinkols BK

Den "nya" idrottsföreningen

Så gick 14 år, som utfylldes med s.k. organiserat sparkande på betesängen tillhörande gården Östtorp. Det gick så till att varje vår startades en insamling för inköp av en fotboll, som med berömvärd energi slets ut under sommarmånaderna. Man kunde på den tiden roa sig hela sommaren för en femtioöring, jämfört med dagens nöjesindustri.

Tisdagar och torsdagar samlades man på ången, som även inrymde betande boskap, med påföljd att det fanns blöta

Första Idrottsföreningen 1924-1930. Vi får tilläta oss till de säkra namnen. Målvakt Konrad Hellstrand, Stående längst L.v. Allan Svensson, Stående näst längst L.v. Torsten Brandström, Stående näst längst H.v. Åke Mollstedt, Knästående L.v. Agaton Andersson, Knästående i mitten Nils Skoglund, Sittande L.v. Sven Skoglund.

komackor överallt på bollplanen. Detta bekymrade inte bondpojkarerna närmvärt. Var det så att någon blev nersmetad gick han till ett närbeläget dike och tvättade av sig och fortsatte som om ingenting hänt.

På gården Östtorp brukade varje sommar finnas en stockholmsgrabb, kusin till pojkarerna på gården, han passade inte riktigt in i sammanhanget, där han i sina vita byxor klev omkring bland komackorna, samtidigt som han häpet åsåg bondpojkarernas framfart i eländet. En gång kommenterade han det hela på sin släpiga stockholmska med följande ord, "och sånt ska man spela fotboll i, och titta här har dom ju varit alldeles rysa ju!" Den

gamla betesången var under somrarna samlingsplats för den manliga delen av socknens ungdomar. En del ungdomar kunde också finnas i omgivningarna, inte så mycket intresserade av själva spelet utan mera av dess utövare. Många livslånga kontakter har säkert knutits på platsen. Men när vi sparkat för ro skull flera somrar, utan att möta några andra än våra egna, så började tankarna gro. Vi kanske skulle bilda en förening i alla fall?

Den 18 april 1944 blev tanken verklighet. En av bygdens söner, Arufers Lofv, hade återvärt till socknen, och han blev föreningens förste ordförande. Den kvällen vi bildade föreningen föregicks av ett bönemöte i Skogsbyddan, baptist-

Dokument hämtat från boken "Vinköl förr och nu".

De här "kämparna" deltog i vår första match.

Åke Skoglund, Åke Johansson, Rune Svensson, Tage Wallin, Yngve Persson, Henry Persson, Göran Andersson, Anders Pettersson, Erik Jonsson, Gunnar Andersson, Stig Karlsson.

församlingens möteslokal alldeles innanför gränsen till N.Vånga där vi i varlig ordning gycklat med de mera sant troende (förlåt oss, vi visste inte vad vi gjorde). Den första styrelsen hade följande utseende, ordf. Anders Leth, v. ordf. Kurt Karlsson, numera Andersson, kassör Erik Jonsson, sek. Anders Pettersson. Så var föreningen bildad och vi spelade boll på betesången även den sommaren, men behovet att möta någon annan än våra egna växte, slutligen kom vi överens med Öttums IF, att vi skulle få äran att spela mot deras B-lag.

Vår första match

En varm kväll den 30 juli 1944 styrde ett gäng förhoppningsfulla grabbar, på cykel, kursen mot Öttum för att spela vår

första vänskapsmatch i fotboll mot deras B-lag. Vi räknade med, att deras B-lag kunde vara ett lämpligt motstånd för oss, ovana som vi var, att umgås med några andra än våra egna i Nohlgårdsängen. Vi reste till matchen nästan som vi gick och stod. Endast två man hade något så när regelmässig utrustning d.v.s. fotbollsskor och strumpor jämte kortbyxor, i övrigt var det lågskor, och arbetskängor samt skjortor i alla regnbågens färger som gällde. Vi hade den pågående höskörden i benen och dessutom skulle vi cykla till Öttum så nog var vi trötta redan när vi kom fram. Några fäder var nog förgrymmade över vårt tilltag, att spela fotboll mitt i "höt". Så skulle då matchen börja. Men knappt mer än 10 min hade förlutit förrän det hördes upprörda protester från

Öttumsanhängarna. Vi hade för många man på planen. Och vi som haft sådant besvär med att samla fullt lag. Matchen stoppades, räkning företogs och en man fick lämna planen. Men Öttumsborna var ändå inte nöjda. Matchen stoppades på nytt, ny räkning företogs och ytterligare en man fick lämna arenan. Den fadäsen hade vi naturligtvis kunnat undgå om vi haft tröjor med nummer på.

Vi kom i underläge med en gång, Öttum gjorde 3-0 vilket också blev halvtidsresultatet. Vi hade uppvakat Karl-Harry Svensson att medverka i matchen, men han avböjde på grund av den starka värmen (Karl-Harry Svensson hade lastbilsåkeri i Vinköl på den tiden). Stor och tung som han var, räknade vi kallt med att han inte springer ur vägen för Öttumsborna i första taget. Till vår häpnad kom han med sin lastbil lagom till halvtidsvilan. Han övertalades att rycka in i laget i andra halvlek. Härigenom blev matchen jämn men vi förlorade i alla fall med 5-2. Så återstod hemresan. Den formade sig till ett slags Via Dolorosa, uttrycket lär betyda "smärtans väg", och det var just det det blev för vår del. Karl-Harry Svensson han tog sin lastbil och åkte oantastad hem. Men för oss andra som färdades på cykel blev det en helt annan historia. Vid affären i Öttums by, hade motståndarna samlats och när vi kom åkande fick vi en skur av glåpor över oss, som ingen någonsin glömmet. Det sved djupt i sinnet på en 15-åring. Men det var inget att göra, än att knyta näven i byxfickan och hoppas på bättre tider.

Inom ett år var vi starka nog att slå Öttums A-lag, och det greppet släppte vi aldrig så länge föreningen varade. Den uppgick i Ardala Golf 1966.

Anders Pettersson

Söndag med fotboll

En söndag, troligtvis 1943, jag (Åke Skoglund) var 22 år gammal, och då orkade man nästan hur mycket som helst, var programmet följande. A-lags match i N.Vånga efter en mil på cykel, det var världskrig just då. Borta i Öttum väntade B-lagets förstärkning (två A-lagspelare fick användas i reservlaget) en ny cykeltur på ca 8 km. B-lagsmatch, ny cykeltur hem till Vinköl på närmare milen. Så nog var den söndagen utnyttjad till fullo.

Ovan: Stående från vänster: Anders Pettersson, Bo Nilsson, Arne Lich, Åke Skoglund, Åke Nilsson, Eric Sandén, Sture Skoglund, Lars Johansson. Endastående från vänster: Bengt Kjörlund, Egon Karlsson, Sven Johansson, Karl-Erik Löfkrantz, Åke Wäthter. Den här söndagen spelade vi mot Östrängs IF (Nyttens serie) i Östrängs. Östrängslaget åtföljdes av en något överförfröad supporterklubb som genom mer eller mindre vill vilja fejrerades försäkrade alla sina sällar till storvård. En av dessa sällar har stannat i minnet. Den var så här: "Heja Östräng, ha händer och en dräng". Men det hjälpte inte. Östrängslaget fick återvända med 4-1 i boken, så var den söndagen förstörd för denna del. Bilden tagen 1957.

Bilden t.ex. invigningen av årets nya planer från 12 aug 1943, vi slog Järlby IF med 2-0. De som gjorde det var: Karl-Erik Vingo, Rolf Nordström, Göran Andersson, Erik Jonsson, Åke Skoglund, Tage Wallin, Erik Andersson, Per-Olof Åsh, Sven Johansson, Svanne Johansson och Gunnar Andersson.

26

Dokument hämtat från boken "Vinköl förr och nu".

Jan-Erik Berglund, Tommy Johansson, Sivert Skoglund, Gert Hellstrand, Ingemar Lundin, Kjell Hellner, Anders Pettersson lagl. Bengt Karlsson, Klas Hellner, Håkan Pettersson, Karl-Gustav Samuelsson och Stig Hellman. Seriesegrare två år i rad i Lidköpings juniorserie. Bilden tagen 1963.

En kämpe i randigt och blågult!

Ynglingen på bilden heter Åke Skoglund och har på ett mycket verksamt sätt bidragit till att göra fotbollen i Vinköl både känd och ökad. Hans stil var kanske inte den vackraste man sett, men den var effektiv. Skoglund ägnade N. Vånga Bollklubb sina tjänster under åren 1939-45 då ingen förening fanns i Vinköl. Fr.o.m. 1945 spelade han för Vinköl t.o.m. 1962 då han slutade med aktiv fotboll 41 år gammal, gör om det den som kan.

Skoglund var en oerhörd tillgång för laget, aldrig justerad. För en lagledare var han något av en dröm, att ha i laget, eftersom han med sin gåpåanda ryckte andra lagmedlemmar med sig. Han hade dessutom två äldre bröder som spelade i den första idrottsföreningens A-lag. 3 brorsöner, Sture, Sten och Sivert som deltog i den senare föreningens A, B och juniörlag, så nog hade den fotboll som spelats i Vinköl varit intimt förknippad med namnet Skoglund.

